

Men de ydelser, der er ret til efter artikel 73 i forordningen suspenderes dog helt eller delvist, hvis den person, der har ret til familiedydelser i en anden stat, hvor familien bor (i dette tilfælde Sverige), eller som ydelserne dér udbetales til, udøver erhvervsmæssig beskæftigelse i denne anden stat. Suspensionen udgør et beløb, der svarer til de familiedydelser, der er ret til i den stat, hvor familien er bosat, jf. artikel 10 i forordning nr. 574/72.

Det vil sige, at i perioder, hvor konen er i arbejde i Sverige, skal der fortrinsvis udbetales familiedydelser fra Sverige. Hvis disse ydelser udgør et mindre beløb, end de beløb børnene ville have ret til fra Danmark efter artikel 73, skal der udbetales et tillæg fra Danmark svarende til forskellen på beløbene mellem de to ydelsessæt.

Hvis konen i Sverige ikke er erhvervsmæssigt beskæftiget, udbetales familiedydelser fra Danmark efter EF-forordningens artikel 73, og de svenske ydelser falder bort.

Jeg kan dog oplyse, at det er en betingelse for at modtage ordinært og ekstra børnetilskud efter børnetilskudsloven, at modtageren er reelt enlig forsørger eller at begge et barns forældre er pensionister.

Det forhold, at en person midlertidigt, fx på grund af sit arbejde, bor et andet sted end sin ægtefælle, er ikke ensbetydende med, at kravet om at være reelt enlig forsørger er opfyldt.

Efter de foreliggende oplysninger er betingelserne for udbetaling af ordinært og ekstra børnetilskud ikke opfyldt, og disse ydelser eller nogen del heraf kan derfor heller ikke komme til udbetaling i den forelagte sag.

Spm. nr. S 46

Til skatteministeren (7/10 97) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Har ministeren tænkt sig at fastholde lønnedgangen for vurderingsmænd, og vil ministeren i givet fald tage initiativer til at undgå, at vurderingskorpset bliver voldsomt udskiftet?«

Begrundelse

Der har i pressen og fra menige vurderingsmænd været en udbredt utilfredshed med den

lønnedgang, der bliver resultatet fra den første januar 1998.

Svar (1/12 97)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Som fremhævet flere gange har jeg stor respekt for den indsats, der ydes af de enkelte vurderingsrådsmedlemmer ved varetagelsen af deres hverv som henholdsvis vurderingsformand og vurderingsmand. Det er også baggrunden for, at et af elementerne i foråret 1996 til lettelse af vurderingsorganisationen, var en midlertidig forhøjelse af honorarer for vurderingsformænd og vurderingsmænd. Den ekstraordinære forhøjelse var især begrundet med, at alle ikke-forslagsejendomme ved 20. almindelig vurdering skulle besigtiges. Denne midlertidige forhøjelse udløber den 31. december 1997.

Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet er vurderingsmændene skuffede over, at den midlertidige lønforhøjelse ikke gøres permanent. Jeg forstår på sin vis godt denne skuffelse. Det vil altid være svært, at acceptere et lavere honorar, når man i en periode har fået et højere honorar uanset årsagen til dette.

Imidlertid var belastningen ved 20. almindelige vurdering en del ud over den belastning, som medlemmer af vurderingsråd vil opleve i fremtiden. Ved 98-vurderingen er antallet af besigtigelser af ikke-forslagsejendomme således reduceret med 75 pct. Derudover har jeg sidste år nedsat et udvalg, der bl.a. ser på om den nuværende vurderingsorganisation kan moderniseres eller forenkles således, at belastningen af vurderingsrådene mindskes. Endelig kan jeg oplyse, at Told- og Skattestyrelsen til stadighed arbejder med en række initiativer, der i øvrigt skal lette belastningen af vurderingsrådene.

Det er derfor på denne baggrund – og under hensyntagen til det generelt anerkendte behov for en offentlig stram udgiftspolitik – desværre ikke muligt at forlænge den midlertidige forhøjelse.